

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S: Euphrasia. 13. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

Christiani magnitudinem esse , magna facere , & parvum se reputare. Magna & rara virtus est, ut magna licet operantem, magnum te nescias. Bernard.

S. EUPHRASIA.

13. Martii.

Cum autem jejunatis , nolite fieri sicut hypocrita tristes , exterminant enim facies suas , ut appareant hominibus jejunantes. Amen dico vobis , quia receperunt mercedem suam. Christus. Matth. 6.

Non facilè ulla alia Virgo splendorem generis sui , ut EVPHRASIA, novit estimare ; quippe quæ alios , quantumvis nobiles thoros alto animo despexit omnes , unum CHRISTI ambitiosa expetiit. Fortè in hunc fixum cruci oculos defixerat ; cùm ut amor facilè omnia sibi fängit , quæ arrident , passis brachiis amplexum offerri sibi interpretata , illicò in crucem involavit , & Amatum complexa etiam ipsa , æternum illi suos amores devovit ; quin mox futurarum nuptiarum flammcum inter sacras Virgines accep-

accepit. Interea litteræ adsunt à Theodosio
Imp. quem sanguine contingebat. Is quòd
quinquennem Ordinis Senatorii Principi
viro desponderat, jubebat nunc in ejus ma-
nus venire EVPHRASIAM. Sed pulchrè
illa se jam in alterius manus venisse rescri-
psit, nec ex re sua, nec verò ex familiæ di-
gnitate fore, immortali Sponso mortalem
anteponere. Itaque jam liberè Amori suo
vacans, sub dio cibi suique aliquando in
trigesimum diem, sèpiùs in septimum obli-
ta, ab Inferno rivali in puteū præceps acta,
ferventi perfusa oleo, aliaq; perpesta, cùm
satis jam Sponso se probasset, ad nuptias est
evocata. illas splendidissimè adornari vidit
in cælo, quæ asceterio Magistra præcerat,
cōque abductam EVPHRASIAM à Sponsi
MATRE corollâ nuptiali & dote in singu-
las virtutes donari. Quis jam dubitet pul-
chram EVPHRASIAM fuisse, quam tanto
studio Matrum longè pulcherrima multò
pulcherimo Filio conciliabat. Ex Surio.

MEDITATIO

De Jejunio.

I. **S**EUPHRASIAE vita perpetuum fuit, & qui-
dem rigidissimum jejunium, Christus, & san-
M 3 eti

Et omnes jejunârunt. Debes, quantū tibi per vires licet, eos imitari, ut perceptam in cibo ac in potu immoderatam voluptatem luas. An delicatior es puerâ annorum 13. quæ hac ætate pœnitentiam exorsa est? Non te deficiunt vires, sed voluntas.

2. Jejunare debes, ne caro pugnet adversus spiritum. Quò magis deficit corpus, hoc virtus crescit magis. Scito, tuam tibi carnem esse infensissimam. & durius, quam par sit, vix haberi posse. Si Sancti, qui corpus suum castigârunt jejunii, cilicîus, verberibus, hanc tamen carnis rebellionē experti sunt, quid tu? qui adeò illi indulges?

3. Si propter affectam valetudinem, inediā sustinere minimè possis, potes oculos ac linguam cohibere; hæc abstinentia non nocet sanitati, sanitati vero plurimum confert. Pro stupor! insontes ac Sancti atrocius in sua sœviant corpora; nos vero fontes atque peccatores pœnitentiae nomine nihil pati volumus. Medicinam, quam invadunt sani, discant quarere vulnerati, & boni etiam parva lugentibus, ingentia ipsi mala lugere consuescant. Euseb. Emff.

S. PETRUS ABBAS.

14 Martii.

*Populus hic labiis me honorat,
cor autem eorum longè est à me.
Christus. Matth. 5.*

Quam